



URADNI LIST

KRALJEVSKE BANSKE UPRAVE DRAVSKE BANOVINE

8.^o kos.

V LJUBLJANI, DNE 12. DECEMBRA 1923.

Letnik I.

Vsebina:

25. Zakon o konvenciji o nastanjevanju in konzularni službi med kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev in republiko Albanijo.

26. Popravki k zakoniku o sodnem kazenskem postopanju za kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev.
27. Popravki k zakonu o banski upravi.

Zakoni in kraljevske uredbe.

25.

Mi

Aleksander I.,

po milosti božji in narodni volji
kralj Srbov, Hrvatov in Slovencev,

predpisujemo in proglašamo na predlog namestnika
Našega ministra za zunanje posle, ministra za pošto
in telegraf, in našega ministra pravde po zaslišanju
Našega predsednika ministrskega sveta

Zakon

o konvenciji o nastanjevanju in konzularni službi med kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev in republiko Albanijo,

sklenjeni dne 22. junija 1926. v Beogradu,*

ki se glasi:

§ 1.

Odobruje se in zakonsko moč dobiva konvencija o nastanjevanju in konzularni službi med kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev in republiko Albanijo, sklenjena dne 22. junija 1926., ki se glasi:

* «Službene Novine kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca z dne 20. maja 1929., št. 117/L. — Konvencija je priobčena v francoskem izvirniku in v srbskem prevodu.

Konvencija

o nastanjevanju in konzularni službi med kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev in republiko Albanijo.

Kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev in republika Albanija, želeči, urediti nastanjevanje svojih državljanov in sprejemanje konzularnih uradnikov na svoji ozemlji ter določiti vzajemne pravice, privilegije in imunitete generalnih konzulov, konzulov, vicekonzulov in konzularnih agentov kakor tudi definirati njih oblast, sta se odločili, skleniti konvencijo o nastanjevanju in o konzularni službi ter sta imenovali v ta namen za svoje pooblaščenice:

Njegovo Veličanstvo kralj Srbov, Hrvatov in Slovencev;

Njegovo Ekscelenco gospoda dr. Momčila Ninčiča, ministra za zunanje posle,

predsednik republike Albanije;

Njegovo Ekscelenco gospoda Milta Tutulanija, prejšnjega ministra pravde, in
gospoda Djafra Villo, generalnega tajnika v ministrstvu za zunanje posle,

ki so dogovorili po izmeni svojih pooblastil, spoznanih v pravilni in predpisni obliki, te-le člene:

Člen 1.

Med kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev in republiko Albanijo bodi vzajemna svoboda nastanjanja in trgovanja.

Državljeni ene stranke pogodnice se sprejemajo vzajemno in z njimi se postopa na ozemlju druge stranke pogodnice glede njih osebe in njih lastnine prav tako in na isti način, kakor se postopa ali kakor se bo postopale v bodoče z domorođci.

Potemtakem smejo državljani vsake stranke pogodnice in njih rodinci, če se prilagodijo državnim zakonom, svobodno vstopati, potovati, bivati in se nastanjevati na ozemlju druge stranke pogodnice in zanje ne velja glede dopustnosti za bivanje in pooblastila za opravljanje njim poklica druga taksa, naklada ali drug pogoj, razen onih, ki so jim zavezani domorodci. Trgovati smejo na debelo in na drobno ter se baviti z vsako profesijo ali industrijo, toda točno se morajo držati državnih zakonov in uredb.

V obče receno: svoboda, opravljanje trgovine, industrije ali kakršnekoli drug poklic, je zavarovana državljanom ene stranke pogodnice na ozemlju druge stranke pogodnice, pri čemer je dogovorjeno, da ne sme razlikovati ena stranka pogodnica v tem pogledu med državljanom druge stranke pogodnice in domorodci zbog njih državljanstva, konkor ne bi bilo pripadništvo k državi po državnih zakonih absoluten pogoj za opravljanje profesije.

Kar se ude potam istih, imajo državljani vsake stranke pogodnice na ozemlju druge stranke pogodnice iste privilegije, imunitete, ugodnosti ali pogoje, ki jim imajo ali ki jim bodo imeli v bodoče državljan naroda, uživajočega največje ugodnosti.

Naposled ne plačujejo v mestih ali krajih obeh držav, bodisi da so tam nastanjeni, bodisi da bivajo tam začasno, od svojih trgovinskih obrtov ali industrijskih podjetij ne drugam ne večji carni, takse ali davkov — s kakršnimkoli nazivom bi to bilo — od onih, ki se odmerjajo domorodcem ali državljanom naroda, uživajočega največje ugodnosti; privilegije, imunitete ali kakršnekoli druge ugodnosti, ki jim uživajo ali jih bodo uživali v bodoče pripadniki ene obeh držav glede trgovine in industrije, veljajo tudi za pripadnike druge države pogodnice.

Člen 2.

Državljan vsake stranke pogodnice imajo vzajemno na ozemlju druge stranke prav tako kakor domorodci ali državljani naroda, uživajočega največje ugodnosti, pravico, pridobivati premične ali nepremične movine. Te movine smejo osvajati ali postopati s prodajo, zameno, daritvijo, zakonom (brakom), voljo ali s kakršnimkoli drugim aktom kakor domorodci ali državljani naroda, uživajočega največje ugodnosti.

Konkor pa gre za pridobivanje nepremičnin, se pridružujejo izjeme in omejitve, predpisane z zakonodajstvom države pogodnice glede mozemcev vobče. Prav tako ne zadevajo tukaj omejene izjeme in omejitve nepremičnin, pridobljenih ab intestato, nadalje ne nepremičnin, če jih pridobijo ex testamento osebe, ki bi jih utegnile podedovati ab intestato.

Zavezani ne smejo biti v spredaj navedenih primerih drugim ali večjim taksam, davkom ali nakladam s kakršnimkoli nazivom ali kakršnimkoli oblastev, v katerih korist se pobirajo, od onih, ki so jim zavezani domorodci ali državljani naroda, uživajočega največje ugodnosti.

Prav tako smejo svobodno izvažati svoje osebne ali druge stvari, ne da bi bili zavezani drugim ali večjim omejitvam ali nakladam od onih, ki so jim

zavezani domorodci ali državljani naroda, uživajočega največje ugodnosti.

Člen 3.

Ob razlastitvi ali rekviziciji v eni obeh držav ni postopati v drugi državi glede tega z dotičnimi državljanom neugodnejše nego z domorodci ali z državljanom katerekoli druge države.

Člen 4.

Državljan ene stranke pogodnice so oproščeni na ozemlju druge stranke pogodnice vsake vojske obveznosti, bodisi na suhem, bodisi na morju, bodisi pri zrakoplovstvu, pri redni vojski ali pri narodni milici. Prav tako so oproščeni vsake obvezne sodne, administrativne ali občinske funkcije, vsake rekvizicije ali vojske davseme, nadaje prisilnih posojil in drugih naklad, ki se utegnejo uvesti sprico vojnim potrebam ali zbog drugih izjemnih razmer.

Vendar pa se izvzemajo od tega naklade, ki so zadržane s posestjo ali zakupom nepremičnin, prav tako tudi vojske davseme in rekvizicije, ki jim morajo trpeti domorodci kot lastniki ali zakupniki nepremičnin.

Člen 5.

Vsaka stranka pogodnice sme ustanavljati v pristaniscih, mestih in drugih krajih na ozemlju druge stranke pogodnice konzularne urade po prehodni odobritvi države, v kateri bi bilo otvoriti te urade, ter imenovati pri njih generalne konzule, konzule, vicekonzule in konzularne agente. Ti konzularni uradniki so ali poklicni ali castni; kolikor niso poklicni, se smejo izbirati izmed državljanov obeh držav in prav tako izmed inozemcev.

Stranki pogodnici si pridružujeta pravico, odrediti kraje, v katerih ne bi dopuščali sprejemati konzularnih uradnikov; dogovorjeno je, da ne bosta postavljali v tem pogledu druga drugi nikakršnih omejitev, ki ne bi bile obče za vse druge države.

Zgoraj omenjeni uradniki morajo predložiti svoja provizijska pisma ter se morajo, po pravilih in formalnostih države, v kateri so imenovani, sprejeti in vzajemno priznati v območju, odrejenem od države, ki jih je postavila.

Poznejše izpremembe glede obsega teh območij se pričbujejo ministrstvu za zunanje posle one države, v kateri opravljajo omenjeni uradniki svoje funkcije.

Zaradi svobodnega opravljanja svojih funkcij morajo dobiti šefi konzularnih uradov, vstevši konzularne agente, eksekvaturu, ki se izda brezplačno. Ko predlože omenjeno eksekvaturu, odredi pristojno oblastvo države, v kateri bivajo, takoj, česar je treba, da morejo izpolnjevati dolžnosti svoje službe in da začno uživati izjeme, prerogative, imunitete, časti in privilegije, ki so v zvezi z njo.

Generalni konzuli in konzuli smejo imenovati, kolikor jih je za to pooblastila njih država, po predhodni odobritvi države, v kateri bivajo, vicekonzule in konzularne agente v pristaniščih, mestih in drugih krajih svojega konzularnega območja. Oblastvo, ki

jih je imenovalo in ki so mu podrejeni, izda tem vicekonzulom in konzularnim agentom diplome.

Če se zdi eni stranki pogodnici potrebno, preklicati že dano eksekvato, mora priobčiti drugi stranki pogodnici razlog za to.

Šefom in vsem ostalim uradnikom konzularnega urada, kolikor niso pripadniki države, v kateri bivajo, se mora izdati posebna legitimacija, ki je opremljena z njih fotografijo in podpisom in ki potrjuje njih uradno svojstvo ter jih priporoča zaščititi krajevnih oblastev.

Konzularnim agentom je zavarovana v izvrševanju njih funkcij in izpolnjevanju njih uradnih misij, prav tako pa tudi pri najprimernejšem nastanjanju uradov in iskanju stanovanj za šefe in osebe najširša podpora in najširše sodelovanje države, pri kateri so imenovani.

Člen 6.

Če so generalni konzuli, vicekonzuli ali konzularni agenti zadržani, odsotni ali če kdo izmed njih umre, so pomožni konzularni uradniki po vrsti, določeni od države, ki jih je imenovala, upravičeni, začasno nadomeščati šefa konzularnega oblastva.

Krajevna oblastva, predpisno obveščena, jim morajo dajati pomoč in zaščito ter jim zavarovati v času, ko začasno opravljajo posle, uživanje izjem, prerogativ, imunitet, časti in privilegij, priznanih s to konvencijo šefom, katere nadomeščajo.

Člen 7.

Šefi konzularnih oblastev, včevši konzularne agente, smejo postavljati na zgradbe, kjer so njih uradi nastanjeni, ščit z grbom države, ki jih je imenovala, z dotičnim napisom.

Ob dneih narodnih slavnosti, prav tako pa tudi ob drugih običajnih prilikah smejo izobešati na zgradbe svojih uradov zastavo države, ki jih je imenovala.

Nadalje smejo izobešati ti šefi zastavo države, ki jih je imenovala, na ladie, v katere se vkrcajo zaradi opravljanja svojih funkcij.

Dogovorjeno je, da se ne smejo ti zunanji znaki nikoli tolmačiti tako, kakor bi dajali azilno pravico; predvsem služijo za to, da označujejo dotičnim državljanom konzularni urad.

Člen 8.

Albanski konzularni uradniki v kraljevini Srbov, Hrvatov in Slovencev in uradniki te kraljevine v republiki Albaniji uživajo vse izjeme, prerogative, imunitete, časti in privilegije, ki jih imajo ali jih bodo imeli v bodoče konzularni uradniki iste stopnje naroda, uživajočega največje ugodnosti.

Vendar pa je dogovorjeno, da se ne more nobena stranka pogodnica sklicevati na dobroto, ki izvirajo iz klavzule naroda, uživajočega največje ugodnosti, in tudi ne zahtevati v korist svojih konzularnih uradnikov izjem, prerogativ, imunitet, časti in privilegij, širših od onih, ki jih je dala sama konzularnim uradnikom druge stranke pogodnice.

Poklicni šefi konzularnih uradov, vsi poklicni uradniki, dodeljeni njih uradom, prav tako pa tudi osebe v izključni službi pri uradih ali pri rodbinah konzularnih uradnikov so oproščeni, kolikor niso pripadniki države, v kateri bivajo, osebnih vojaških obveznosti.

Poklicni šefi konzularnih uradov in prideljeni poklicni konzularni uradniki so prav tako oproščeni tudi materialnih vojaških obveznosti, če niso pripadniki države, v kateri bivajo.

Člen 9.

Šefi konzularnih uradov in ostali konzularni uradniki, včevši častne uradnike, ne spadajo, kolikor gre za opravljanje njih funkcij, pod pravosodje države, v kateri bivajo.

Če se bavi konzularni uradnik s trgovino ali industrijo, se mora pokoravati, kar se tiče njegove trgovine in industrije, zakonom in običajem, ki se jim pokoravajo v istem kraju glede svoje trgovine in industrije domorodci države, kateri pripada.

Člen 10.

Poklicnih konzulov, vicekonzulov in ostalih konzularnih uradnikov, pripadnikov države, ki jih je imenovala, ni dopustno zapirati ali pripirati, razen zaradi dejanj, ki so kazniva z zakonom preko enega leta ali z večjo kaznijo po krajevnem zakonodajstvu katerikoli krajin države, v kateri bivajo.

Če bi se uvedla kazenska preiskava ali odredilo kaj drugega zoper šefa konzularnega urada, pripadnika države, ki ga je imenovala, ali zoper drugega poklicnega konzularnega uradnika, obvesti vlada države, na katere ozemlju bi se uvedla kazenska preiskava ali odredil omenjeni ukrep, o tem nemudoma diplomatskega zastopnika države, ki ji pripada dotični konzularni uradnik.

Člen 11.

Konzularni uradniki morajo na poziv sodnih oblastev pričati pred sodiščem. Če gre za poklicnega konzularnega uradnika, ga vpraša sodno oblastvo nismo, ali želi biti zaslišan na konzularnem sedežu ali na boče priti osebno pred sodišče. Uradnik mora odgovoriti nismo in nemudoma. Če je treba izvršiti zaslišanje na konzularnem sedežu, mora biti vselej odrejeno tako, da se omogoči to pričanje v roku, ki ga eventualno odredi sodno oblastvo.

Zaslišanje se izvrši v obliki, določeni s krajevnimi zakoni, in zapisnik se prav tako sestavi v tej obliki.

Konzularni uradniki smejo odkloniti pričanje pred sodišči iz razlogov poklicne tajnosti. Ista pravica je pridržana uslužbencem konzularnega urada, kolikor so pripadniki države, ki ji pripada ta urad.

Če sodišče ne prizna, da je odklonitev pričanja opravičena zbog poklicne tajnosti, obvesti o tem svojo vlado, ki se obrne po diplomatski poti na predstavnik države, kateri pripada konzularni uradnik, da se reši spor po diplomatski poti. Vsaka prisilna odredba, ki bi jo uporabilo sodišče, je izključena.

Odredbe predhodnega odstavka se uporabljajo enako na postopanje pred upravnimi oblastmi.

Člen 12.

Konzularni arhivi so vedno nedotekljivi in krajevna oblastva ne smejo z nikakršnim izgovorom preiskovati ali zasezati knjig, papirjev in drugih predmetov, ki so njih sestavni del.

Knjige, listine in službene stvari morajo biti vedno ločene od privatne korespondence, od knjig in papirjev, ki se nanašajo na trgovino ali na industrijo, katero utegnejo opravljati nepoklicni konzularni uradniki.

Knjige, listine in službene stvari se brezpogojno ne smejo izročati.

Službena korespondenca je nedotekljiva in se ne sme cenzurirati; prav to velja za telegrafsko, radiotelegrafsko poročila, fonograme in telefonske pogovore.

Če so poklicni šefi konzularnih uradov pripadniki države, ki jih je imenovala, so upravičeni, sprejemati in odpremljati v obveščanju s svojimi centralnimi oblastmi, vstevši njih diplomatske misije, šifrirana poročila.

Člen 13.

Oprostitev od davkov in taks se uredi s specialnimi sporazumi.

Uvažati je moči brez dovolitve in brez carin in vseh ostalih taks, ki sta jih uvedli dotični državi na vvoz premičnin:

a) pohištvo konzularnih uradnikov, prihajajočih na ozemlje države, kjer bo njih sedež;

b) pohištvo in pisarniško opremo za prvo nastanitev;

c) predmete, namenjene konzularnemu uradu, zlasti grbe, zastave, napise, žige in uradne tiskovine za redno službo urada.

Člen 14.

Konzularni uradniki imajo pravico, ščititi pripadnike države, ki jih je imenovala, braniti v mejah mednarodnega prava in mednarodnih običajev in v mejah svoje pristojnosti vse njih pravice in koristi ter pospeševati razvoj gospodarskih odnosov med obema državama. Ščititi morajo vdove, maloletnike in osebe, nesposobne za zastopanje svojih koristi, pripadnike države, ki jih je imenovala.

Prav tako ščitijo pripadnike države, ki jih je imenovala, če pridejo ti pripadniki na ozemlje njih sedeža kot emigranti, ali rapatriranci, ter skrbijo zanje ob priliki njih prehoda, zlasti v krajih, kjer so pristanišča.

V ta namen in zato, da bi kolikor mogoče ne bilo treba občeovati po diplomatski poti, se smejo obračati na vsa državna oblastva v svojem konzularnem območju, da vlagajo pri njih eventualne pritožbe pripadnikov države, ki jih je imenovala, ter smejo zahtevati od teh oblastev, naj ukredujejo, česar je treba v zmislu pritožb, po odredbah pogodb in konvencij, sklenjenih med obema državama.

Člen 15.

Konzularni uradniki imajo pravico, sprejemati izplačila, rente ali odškodnine, dodeljene upravičencem po zakonih države, kateri pripadajo, zlasti pa po zakonu o socialnem zavarovanju.

Člen 16.

Konzularni uradniki izdajajo in vidirajo potne listine in druge uradne dokumente po predpisih države, ki jih je imenovala.

Člen 17.

Konzularni uradniki vsake države pogodnice imajo, kolikor so pooblašeni po zakonih države, ki jih je imenovala, te-le pravice:

a) sprejemati v svoji pisarni, v domicilu strank in na ladjah pod zastavo države, ki jih je imenovala, vse izjave, ki bi jih utegnili podati pripadniki države, kateri pripadajo konzularni uradniki;

b) sestavljati, overavljati ali sprejemati v hrambo naredbe poslednje volje pripadnikov države, ki jih je imenovala, in vse druge zasebnopravne akte, ki se tičejo teh pripadnikov;

c) sestavljati, overavljati ali sprejemati v hrambo pogodbe in sporazume, spisane in sklenjene med pripadniki države, ki ji pripadajo omenjeni uradniki, ali med omenjenimi državljani in pripadniki države, v kateri bivajo, ali samo med temi poslednjimi osebami, kolikor se tičejo vsi ti akti nepremičnin na ozemlju države, ki je imenovala omenjene uradnike, ali kadar so namenjeni akti za to, da povzročijo tam pravne posledice. Izjave in izpričevala, ki jih obsejajo zgoraj označeni akti, in njih prepisi imajo — če so sestavljeni ti akti v oblikah, zahtevanih v zakonih države, ki je imenovala konzularne uradnike, in če so izpolnjene formalnosti, ki se zahtevajo za dotični predmet v državi, kjer je treba akt izvršiti — ko jih je predpisno overovil konzularni uradnik in pritisnil nanje pečat konzularnega urada, isto moč in isto veljavo, kakor če bi bili izdali te akte ostali pristojni organi ali notar druge stranke pogodnice: če nastane dvom, ali je prepis dokumenta, vpisanega v pisarni konzularnega urada, avtentičen ali točen, se ne sme odkloniti interesentu na njegovo zahtevo, da ga vzporedi z izvirnikom, in dotična oseba sme prisostvovati temu preskušanju;

č) prevajati in overavljati vse vrste aktov in dokumentov, izdanih od oblastev ali uradnikov države, ki je imenovala konzularne uradnike, ali države, v kateri bivajo. Prevodi aktov in dokumentov, izdanih od oblastev ene države pogodnice, imajo v drugi državi isto moč in isto veljavo, kakor če bi jih bili napravili državni uradniki ali zapriseženi tolmači te države.

Člen 18.

Konzuli in konzularni agenti vsake države pogodnice smejo sestavljati rojstne in smrtne liste pripadnikov države, ki jih je imenovala, kolikor so za to pooblašeni z zakoni in predpisi svoje države.

Dogovorjeno je, da ta odredba nikakor ne izpreminja obveznosti, ki jo predpisujejo domači zakoni

interesentom, da morajo namreč krajevnim oblastvom prijavljati primere rojstva in smrti.

Člen 19.

Stranki pogodnici se zavezuje, izdajati na zahtevo ene ali druge vlade vzajemno druga drugi predpisno potrjene izvode iz rojstnih matric, poročnih in smrtnih knjig, prav tako pa tudi akte o pozakolitvi in priznanju nezakonskih otrok in akte o posvojitvi, ki se nanašajo na državljane druge stranke pogodnice, in vršiti objave o ženitvah.

Za sestavljanje omenjenih izpiskov ni pobirati dopolnilnih ali večjih taks od onih, ki so jih zavezani plačevati domorođci ali državljani naroda, uživočega največje ugodnosti. Omenjeni izpiski se izročajo po diplomatski poti ali pa po konzulatih ali konzularnih agaturah.

Člen 20.

Konzularni uradniki so upravičeni, vršiti vse posle, ki se nanašajo na vojaško službo, na voditev vojaških seznamov in na sanitetno pregledovanje rekrutov, pripadnikov države, ki jo predstavljajo ti uradniki.

Člen 21.

Če umre državljan ene stranke pogodnice na ozemlju druge stranke pogodnice, morajo krajevna oblastva o tem takoj obvestiti generalnega konzula, konzula, vicekonzula ali konzularne agente, ki so najbližji kraju, kjer je dotični državljan umrl. Ti morajo poslati isto obveščilo krajevnim oblastvom, če so bili prvi obveščeni o smrti.

Generalni konzuli, konzuli, vicekonzuli ali konzularni agenti — ti poslednji, če pripadajo umrlečevi državi — so upravičeni, vršiti drugo za drugim ta-le dejanja:

1.) Postavljati smejo pečate, bodisi po službeni dolžnosti, bodisi na zahtevo prizadetih strank, na vse pokojnikove stvari, njega pohištvo in papirje, ko so predhodno obvestili o tem dejanju pristojno krajevno oblastvo, ki sme, če mu to predpisujejo domači zakoni, prisostvovati in prav tako postavljati pečate.

Če na je bilo krajevno oblastvo prvo obveščeno o smrti in če mu je po domačih zakonih zapečatiti zapuščino, mora pozvati konzularno oblastvo, da izvršita ta akt skupno.

Če je treba pečate takoj postaviti, a tega ni moči storiti skupno zbog oddaljenosti kraja ali iz drugih razlogov, sme postaviti krajevno oblastvo pečate predhodno brez sodelovanja konzularnega oblastva in obratno; obvestiti pa mora oblastvo, ki ni sodelovalo in ki se mu mora dovoliti, da postavi potem križema svoj pečat čez že pritisnjenega.

Pečati krajevnega oblastva in obratno pečati konzularnega oblastva se ne smejo sneti brez sodelovanja konzularnega oblastva.

Če pa na poziv, ki ga je poslalo konzularno oblastvo krajevnemu oblastvu in obratno, naj prisostvuje snemanju dvojnih pečatov, oblastvo, ki mu je bil poziv poslan, ni prišlo v osem in štiridesetih urah po prejemu poročila, sme drugo oblastvo samo izvršiti rečeno dejanje.

2.) Sestaviti smejo inventar vseh pokojnikovih premoženj in stvari vpričo krajevnega oblastva, če se zdi temu, ko je prejelo zgoraj označeno poročilo, potrebno, prisostvovati temu sestavljanju.

Krajevno oblastvo postavi svoj podpis na zapisnike, sestavljene vpričo njega, brez pravice, zahtevati za svojo uradno intervencijo kakršnokoli takso.

3.) Odrediti smejo, da je prodati na licitaciji vse premožne stvari zapuščine, ki bi se utegnile pokvariti, kakor tudi one, ki bi jih bilo težko ohraniti.

Konzularno oblastvo obvesti o tem krajevno oblastvo, in sicer zato, da se izvrši prodaja v predpisanim roku in po oblastvu, pristojnem za to po domačih zakonih.

Če naj izvrši prodajo krajevno oblastvo, mora pozvati konzularno oblastvo, naj ji prisostvuje.

4.) Deponirati smejo na varnem mestu ponisane stvari in vrednosti, hraniti vsote pobranih terjatev kakor tudi znesek zbranih dohodkov. Ti pologi se morajo izvršiti sporazumno s krajevnim oblastvom, ki je pozvano, prisostvovati predhodnim dejanjem, in sicer takrat, kadar se pojavijo sprichi spredaj omenjenega poziva domorođci ali pripadniki tretje države kot prizadeti pri zapuščini ab intestato ali pri testamentarni zapuščini, kolikor gre za zavarovanje taks na zapuščino ali na prenos, ki jih je treba plačati po domačih zakonih.

5.) Če so odredila krajevna oblastva po zakonih svoje države rok, v katerem smejo uveljavljati svoje pravice do zapuščine domorođci in pripadniki tretje države, nastanjeni v državi, kjer se je pripetila smrt, se omeji konzularno oblastvo — kolikor rok ne bi minil, pa tudi če bi minil, za ves čas, dokler se ne reši spor, o katerem so pozvane odločati domača sodišča — na odredbe opreznosti in administracije, ki ne smejo biti na škodo uveljavljanju pravic omenjenih oseb pred pristojnim sodiščem.

Če vrednosti zapuščine ne zadoščajo za izplačilo vseh terjatev, morajo konzularna oblastva, skladno z domačimi zakoni, takoj izročiti sodnemu oblastvu ali konkurznim upraviteljem, kakor je pač komu treba, vse dokumente, stvari in vrednosti zapuščine. Omenjena konzularna oblastva morajo zastopati odsotne, maloletne ali nesposobne dediče.

6.) Administrirati ali likvidirati smejo sami ali po osebah, ki jih odrede ob svoji odgovornosti, premoženja zapuščine; pri teh dejanjih krajevna oblastva ne smejo sodelovati, izvzemši omejitve za primere, označene v št. 5.) tega člena, pri čemer vpoštevajo pravilo, da se morajo konzularni uradniki vzdrževati odločbe o kakršnemkoli zahtevku prizadetih strank in da morajo prepuščati to odločbo pristojnemu domačemu sodišču v vseh primerih, kjer ne bi bil zahtevak osnovan na dediščini ali volilu.

Ko se izreče sodba glede omenjenih zahtevkov, pridržanih odločbi domačih sodišč, ali ko se odredi zahtevana vsota za njih izplačilo ali ko se položi sorazmerna kaveija, se mora izročiti vsa premožna zapuščina, kolikor ne bi bila uporabljena za kaveijo, konzularnemu oblastvu, da razpolaga z njo nadalje, ko se snamejo pečati, postavljeni od krajevnega oblastva.

Člen 22.

Če umre albanski državljani v kraljevini Srbov, Hrvatov in Slovencev ali srbsko-hrvatsko-slovenski državljani v Albaniji v kraju, kjer ni konzularnega oblastva njegove države, sestavi pristojno krajevno oblastvo po domačem zakonodajstvu inventar stvari ter izvrši likvidacijo imovin, ki jih je zapustil pokojnik; v najkrajšem možnem roku mora predložiti poročilo o uspehu teh dejanj dotičnemu poslaništvu ali onemu konzulatu, vicekonzulatu, ki je najbližji kraju, kjer naj se otvori zapuščina ali intestato ali testamentarna.

Toda od trenutka, ko nastopi konzularni uradnik, najbližji kraju, kjer naj se otvori rečena zapuščina, osebno ali po delegatu, se mora prilagoditi intervencija krajevnega oblastva odredbam člena 12. te konvencije.

Člen 23.

Če je državljani ene stranke pogodnice prizadet pri zapuščini njenega državljan ali enega izmed domorodcev ali državljan tretje države, otvorjeni na ozemlju druge stranke pogodnice, morajo krajevna oblastva obvestiti najbližje konzularno oblastvo o otvoritvi zapuščine.

Člen 24.

Vrednosti in stvari, pripadajoče mornarjem ali potnikom, državljanom ene stranke pogodnice, ki so umrli na ladji druge stranke pogodnice, se pošljejo iz vstopnega pristanišča konzulu dotične države, da se vroče oblastvu pokojnikove države.

Člen 25.

V vsem, kar se tiče pristaniške policije, natovarjanja in raztovarjanja ladij in varnosti blaga, imovin in stvari, je uporabljati domače zakone, uredbe in pravilnike ob izrečnem pogoju, da se mora dati vsaka privilegija in ugodnost, ki bi jo dala ena stranka pogodnice v izvestnem pristanišču lastnim trgovskim ladjam ali trgovskim ladjam tretje države, prav tako v tem pristanišču ladjam druge stranke pogodnice.

Konzuli in konzularni agenti morajo v mejah, določenih z zakoni države, ki jih je imenovala, izključno vzdrževati notranji red na trgovskih ladjah svoje države; držeč se zakonov države, ki jih je imenovala, rešujejo spore vsake vrste, ki bi nastali med kapetani, častniki in mornarji teh ladij, zlasti na one spore, ki bi se nanašali na plačo in na izvrševanje vzajemno dogovorjenih obveznosti.

Krajevna oblastva smejo intervenirati samo, če so neredi na ladji taki, da bi škodili javni red na suhem ali v pristanišču, ali če je pri tem neredu udeležen kdo, ki ne spada k ladijski posadki. Celo v tem primeru morajo obvestiti krajevna oblastva, če se dá to predhodno storiti, o tem pristojnega konzula ali konzularnega agenta.

V vseh ostalih primerih se omejujejo rečena oblastva na to, da dajo konzulom in konzularnim agentom pomoč, če jo ti zahtevajo od njih, da jim

olajšajo opravljanje njih funkcij, zlasti pa da primejo in privedejo nazaj na trgovinsko ladjo vsakogar, ki je vpisan v seznamek posadke ali — če ne gre za njih državljan — da odpremi tako osebo v zapor, kadarkoli se zdi to rešenim konzulom ali konzularnim agentom iz kakršnegakoli razloga potrebno.

Člen 26.

Konzuli ali konzularni agenti smejo izposlovati, da se primejo in pošljejo nazaj bodisi na ladjo, bodisi v svojo domovino, mornarji in vsi drugi, ki spadajo s kakršnimkoli nazivom v sestav posadk trgovinskih ladij njih države in bi pobegnili na ozemlje ene stranke pogodnice.

Zaradi tega se morajo obrniti pismeno na pristojna oblastva ter jim obenem predložiti ladijske registre ali seznamek posadke ali, če teh dokumentov ni, originalni izpisek, v dokaz, da spadajo zahtevane osebe res v sestav posadke. V krajih, kjer ni konzula ne konzularnega agenta, sme poslati krajevnim oblastvom zahtevo za izročitev kapetan ali oni, ki poveljuje ladji, pri čemer se drži formalnosti, določenih v tem odstavku.

Na tako obrazloženo zahtevo se izročitev beguncev ne sme odkloniti, razen če je dokazano, da pripada zahtevana oseba državi, od katere se zahteva izročitev, ali če je storil begunec zločinstvo ali prestopnik na suhem; v tem poslednjem primeru sme krajevno oblastvo odložiti izročitev, dokler ne izreče sodišče sodbe in dokler ne postane sodba popolnoma izvršna. Rešenim konzularnim agentom je dajati vsako pomoč in podporo, da se izsede in primejo omenjeni begunci, ki se odvedejo v domače zapore in ostanejo tam na pismeno zahtevo in ob stroških konzulata ali konzularne agenture zaprti do trenutka, ko se pošljejo nazaj na nacionalno ladjo ali dokler se ne pokaže prilika za njih rapatiranje. Če pa se ne pokaže ta prilika v dveh mesecih od dne, ko so bili zaprti, in ko se obvesti konzul ali konzularni agent tri dni prej, se izpuste ti begunci v prostost ter se zaradi istega dejanja ne smejo iznova prijati.

Stranki pogodnici se strinjata v tem, da so izvzeti od odredb tega člena častniki in mornarji ali drugi člani posadke, ki so pripadniki države, v katero so pobegnili.

Člen 27.

Konzuli in konzularni agenti vsake stranke pogodnice imajo pravico, dajati vsako pomoč in vsako podporo trgovskim ladjam svojega naroda, ki priplovejo v pristanišča njih konzularnega območja.

Zaradi tega smejo oditi osebno ali poslati svoje delegate na trgovinske ladje svojega naroda, ko se je podelilo tem ladjam dopustilo svobodnega prometa; kolikor se tiče posebe trgovinskih ladij, smejo izpraševati kapetane in posadko, pregledovati ladijske papirje, sprejemati obvestila — skladno z odredbami člena 17. te konvencije — o njih potovanju, o tem, kam potujejo in o incidentih plovitve; sestavljati smejo manifeste in olajševati odpremljanje njih trgovinskih ladij; spremljati jih smejo naposled pred

sodišča in v pisarne krajevne administracije, da jim služijo za tolmače in posrednike v poslih, ki jih hočejo dovršiti, ali v prošnjah, ki jih hočejo vložiti.

Sodni in administrativni uradniki, častniki in cariniki dotične države ne smejo izvrševati v pristaniščih, kjer biva konzul ali bivajo konzularni agenti ene stranke pogodnice, na trgovinskih ladjah ne preiskavati ne aretacij ali drugih uradnih funkcij, za katere je treba prisilnih sredstev, če niso obvestili o tem predhodno ali, v nujnih primerih, v samem trenutku preiskovanja konzula ali konzularnega agenta države, ki ji ladja pripada, da mu je moči prisostvovati pregledu. Prav tako morajo obvestiti pravočasno konzula ali konzularnega agenta, da mu je moči prisostvovati izjavam, ki bi jih morali podati kapetani in posadke pred sodišči ali domačimi administracijami.

V pozivu, ki ga je poslati v sprejaj nastetih primerih konzulu ali konzularnim agentom, je treba točno navesti uro; če pa konzul in konzularni agenti ne pridejo osebno ali niso zastopani z delegatom, se opravi posej tudi brez njih. Vendar pa morajo pristojna krajevna oblastva nemudoma obvestiti konzula ali konzularnega agenta o vsakem pregledu ali drugi službeni funkciji, o kateri govori predhodni odstavek in ki se je izvršila v njegovi odsotnosti, ter označiti obenem prave razloge nujnosti; to store tudi, če konzul ali konzularni agent ne biva v pristanišču.

Člen 28.

Kadar ne bi bilo nasprotnih odredb med lastniki ladij, natovarjalci ali zavarovalci, ugotove naviarje, ki zadenejo trgovinske ladje oben držav pogodnic, najsi pridejo te ladje v dotična pristanišča prostovoljno ali spričo neizogibnega pristajanja, konzul ali konzularni agenti njih države, toda samo, če pripadniki države, v kateri bivajo rečeni konzul ali konzularni agenti, ali pripadniki tretje države niso prizadeti pri teh naviarjan; v tem primeru in če ni prijateljske poravnave med vsemi prizadetimi strankami, morajo ugotoviti haviarje pristojna oblastva.

Člen 29.

Če se ladja pod zastavo ene stranke pogodnice razbije ali če nasede na obali ali ozemlju druge stranke pogodnice, morajo to krajevna oblastva priobčiti generalnemu konzulu, konzulu, vicekonzulu ali konzularnemu agentu v dotičnem omočju, če pa jih ni, generalnemu konzulu, konzulu, vicekonzulu ali konzularnemu agentu, ki je kraju nesreče najbližji.

Vsa dela za reševanje srbsko-hrvatsko-slovenskih ladij, ki so se razbije ali so nasedle na obali ali ozemlju republike Albanije, vodijo generalni konzul, konzul, vicekonzul ali konzularni agenti kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev; obratno vodijo ta dela za reševanje albanskih ladij, ki so se razbije ali so nasedle na obali ali ozemlju kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev, generalni konzul, konzul, vicekonzul ali konzularni agenti republike Albanije.

Intervencija krajevnih oblastev obeh držav obseza samo pomoč konzularnim predstavnikom, da

vzdržujejo red, varujejo koristi reševalcev, ki ne spadajo k posadki, zavarujejo izvršitev odredb, ki jih je uporabiti ob dohodu in odhodu rešenega blaga, in da čuvajo obče koristi plovitve.

V odsotnosti ali do prihoda konzularnega predstavnika ali onega, ki ga on odredi za to, morajo ukreniti krajevna oblastva vse, česar je treba, da se zaščitijo osebe in obvarujejo stvari, ki se resijo z razbite ladje, ter pomagati, kolikor je to mogoče, pri najneodložnejših in najnujnejših reševalnih delih.

Intervencija v teh raznih primerih ne daje krajevnim oblastvom pravice, pobirati kakršnihkoli naklad, razen onih, ki jih zahtevajo dela za reševanje in čuvanje rešenih objektov, in onih, ki bi jim bile zavezane v podobnih primerih tudi domače ladje.

Če nastane dvom o narodnosti potopljene ali nasedle ladje, odredi ukrepe, označene v tem členu, pristojno oblastvo.

Stranki pogodnici sta se razen tega sporazumeli, da ni obremenjati blaga in drugih rešenih stvari z nikakršno carinsko pristojbino, razen če so namenjene notranjemu potrošku.

Člen 30.

Ta konvencija se mora ratificirati in ratifikaciji se izmenjata v Beogradu čimprej.

V veljavo stopi z dnem, ko se izmenjata ratifikaciji, in traja deset let od tega dne.

Če ne priobči nobena stranka pogodnica šest mesecev pred iztekom rečene dobe namere, ustaviti njen učinek, ostane v veljavi do izteka šestih mesecev od dne, ko jo ena ali druga stranka pogodnica odpove.

V potrditev tega so pooblaščenici podpisali to konvencijo in pritisnili nanjo svoje pečate.

Sestavljeno v Beogradu v dveh originalnih izvodih v francoskem jeziku dne 22. junija tisoč devet sto šest in dvajsetega leta.

(L. S.) M. Ninčić s. r. (L. S.) Milto Tutulani s. r.
(L. S.) Džafer Villa s. r.

*

Končni zapisnik.

V trenutku, ko so podpisani pooblaščenici pristopili k podpisu konzularne konvencije, skienjene na današnji dan med kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev in republiko Albanijo, so podali nastopne izjave, ki so sestavni del rečene konvencije.

K členu 1.

Dogovorjeno pa je, da ne vplivajo odredbe člena 5. v ničemer na število konzularnih oblastev, ki jih je ena stranka pogodnica že ustanovila na ozemlju druge stranke pogodnice.

Sestavljeno v Beogradu v dveh originalnih izvodih v francoskem jeziku dne 22. junija tisoč devet sto šest in dvajsetega leta.

(L. S.) M. Ninčić s. r. (L. S.) Milto Tutulani s. r.
(L. S.) Džafer Villa s. r.

§ 2.

Ta zakon stopi v veljavo in dobi obvezno moč, ko se izpolnijo odredbe člena 30. spredaj rečene konvencije in ko se razglasi v «Službenih Novinah».

Namestniku Našega ministra za zunanje posle, ministru za pošto in telegraf, in Našemu ministru pravde priporočamo, naj razglasita ta zakon, vsem Našim ministrom, naj skrbijo za njegovo izvrševanje, oblastvom zapovedujemo, naj postopajo po njem, vsem in vsakomur pa, naj se mu pokoravajo.

V Beogradu, dne 20. aprila 1929.

Aleksander S. R.

Videl in pritisknil
državni pečat,
čuvár državnega pečata,
minister pravde:
dr. M. Srškić s. r.

(L. S.)

Predsednik
* ministrskega sveta,
minister
za notranje posle,
častni adjutant
Njegovega Veličanstva
kralja,
divizijski general:
Peter Živković s. r.

Namestnik
ministra za zunanje posle,
minister
za pošto in telegraf:
dr. K. Kumanudi s. r.

Minister pravde:
dr. M. Srškić s. r.

* * *

Pripomba. Ratifikacijski instrumenti konvencije o nastanjanju in konzularni službi so se izmenjali v Beogradu dne 17. maja 1929.

Iz pisarne ministrstva za zunanje posle;

Pov. br. 4637/29.

26.**Popravki****k zakoniku o sodnem kazenskem postopanju za kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev.**

V tem zakoniku («Uradni list dravske banovine» z dne 31. oktobra 1929., št. 432/109) naj se izvrše v § 333. ti-le popravki:

V prvem odstavku naj stoji: v prvi vrsti «priglasiti» (ne: «vložiti»), v četrti vrsti «priglasitev» (ne: «vložitev»), v peti vrsti: «priglasil» (ne: «vložil») in v sedmi vrsti: «priglasitvi» (ne: «vložitvi»).

V drugi vrsti drugega odstavka naj stoji: «priglasitvi» (ne: «vložitvi»).

27.**Popravki****k zakonu o banski upravi.***

V tem zakonu («Uradni list kraljevske banske uprave dravske banovine» z dne 20. novembra 1929., št. 1/1) naj se izvrše ti-le popravki:

V § 7. naj stoji poslednji stavek sam zase kot poseben odstavek.

V § 38., oddelku I., naj stoji v točki 15.) namesto: «25.» pravilno: «21.»; v oddelku IV. naj se nadomesti v točki 6.) beseda: «državem» z besedo: «lesnem»; v točki 7.) naj se postavi za besedo: «pogozdovanje» namesto vejice beseda: «in»; v točki 24.) pa naj stoji namesto: «kolavdacija» pravilno: «kolavdacije».

V § 39., oddelku II., naj se dodata v točki 3.) za besede: «zamenjajo» besedi: «za nova».

V § 42., oddelku I., naj se postavijo v točki 4.) za besedama: «obrnem redu» besede: «z dne 20. decembra 1859.»; v poslednjem odstavku točke 5.) pa naj stoji namesto: «1890.» pravilno: «1900.». V stavku pred oddelkom II. naj stoji namesto besed: «pod V. tega paragrafa» besede: «pod I. tega paragrafa». — V oddelku II. naj se postavi v točki 1.) za besedo: «(koncesij)» podpičje; v točki 9.) naj se postavijo namesto besed: «vodovodov za strujo» besede: «vodov za strujo»; v točki 10.) naj stoji namesto: «1886.» pravilno: «1866.»; v točki 12.) naj se postavi za besedo: «in» beseda: «njih»; v točki 16.) naj se izpusti za besedo: «koncesionarjev» vejica; v točki 17.) naj se izpustita besedi: «tudi nad»; v točki 26.) naj stoji namesto besed: «kaznovanje z odtegnitvijo rudarskih pravic in dopustil za voditev» besede: «izrekanje kazni, odtezanje rudarskih pravic in dopustil po odredbah rudarskih zakonov, voditev»; v točki 29.) pa naj se postavi za končno besedo: «zakonov» namesto podpičja vejica ter naj se dodajo besede: «kolikor se nanašajo na rudarske delavce».

V § 48. naj stoji namesto: «proučevanje in poučevanje» pravilno: «proučevanja in poučevanja».

V § 49., tretjem odstavku, naj se izpusti za besedami: «v Novem Sadu» beseda: «tudi».

V § 54., drugem odstavku, naj stoji namesto: «Gradbene sekcije» pravilno: «Gradbena sekcija» in namesto: «izroče» pravilno: «izroči».

V § 56., drugem odstavku, naj stoji namesto: «43.» pravilno: «42.».

* Priobčeni po «Službenih Novinah kraljevine Jugoslavije» z dne 1. decembra 1929., št. 282/CXV.